

यस्येदं भवेद्भाष्यां देवेन्द्रो न स साहसः ।

‘यस्य भाष्यां विष्णोर्भाष्यो कश्चिन्ना कश्चिदप्रिया ।
उत्तरोत्तरवादा स्यात् सा जरा न जरा जरा । यस्य
भाष्यां त्रितान्यत्र परवेशाभिकाङ्क्षणी । कुक्रिया
त्यक्तवज्जा च सा जरा न जरा जरा । यस्य भाष्यां
गुणज्ञा च भर्तारमनुगामिनी । कल्याणेन तु सन्तुष्टा
सा प्रिया न प्रिया प्रिया । दुष्टा भाष्यां शठो मित्रं भे-
त्वाऽन्तरोत्तरदायकाः । सप्तमं च गृहे वासो गृह्युरेव न
संशयः । अपातुं मित्रं जानीयात् युष्मे पुरं वने
मुचिम् । भाष्याञ्च विभवे क्षीणे दुर्मित्रे च प्रिया-
निधम् । गार्ह्ये १०८।१०९ अ० । ‘वृहस्पतिर-
वाच ‘यस्य नास्ति सती भाष्यां गृहेषु प्रिय-
वादिनी । अरण्यं तेन गन्तव्यं यथारण्यं तथा
गृहम् । युगीना सुन्दरी शान्ता गता यस्य गृहोद-
रात् । अरण्यं तेन गन्तव्यं यथारण्यं तथा गृहम् ।
भावानुरक्ता वनिता कृता यस्य च शत्रुणा । अरण्यं
तेन गन्तव्यं यथारण्यं तथा गृहम् । दैवेनापहृता
यस्य पतिसाध्या पतिव्रता । अरण्यं तेन गन्तव्यं यथा-
रण्यं तथा गृहम् । यस्य माता गृहे नास्ति
भाष्यां चाप्रियवादिनी । अरण्यं तेन गन्तव्यं यथारण्यं
तथा गृहम् । प्रियामृत्युं गृहं यस्य पूणे श्रीधन-
वन्धुभिः । अरण्यं तेन गन्तव्यं यथारण्यं तथा गृ-
हम् । भाष्याग्न्या वनसमाः सभाष्यां च गृहा गृहाः ।
गृहिणी च गृहं मोक्षं न गृहं गृहस्यते । अमुचिः
‘स्त्रीविहीनश्च देवे पैले च कर्मणि । यदङ्गा क्रूरते कर्म
न तस्य फलभागभवेत् । दाहकशक्तिहीनश्च यथा
मन्दो कृताशनः । प्रभाहीनो यथा सूर्यः शोभहीनो
यथा शशी । शक्तिहीनो यथा लीलो यथात्मा च तत्तुं
विना । विनाभारं यथापेयो यथेशः प्रकृतिं विना ।
न च शक्नो यथा यशः फलदां दक्षिणां विना । कर्मिणे
च फलं दातुं सामर्थ्यमूलमेव च । विना स्वर्णं
स्वर्णकारो यथाऽशक्तः स्वकर्मणि । यथाऽशक्तः कुला-
लस्य मृत्तिकाञ्च विना द्विजाः । तथा गृही न शक्तश्च
सन्ततं सर्वकर्मणि । भाष्यामूलाश्च पुत्राश्च भाष्यामूला
गृहास्तथा । भाष्यामूलं सुखं शत्रुद गृहस्थानां गृहे
सदा । भाष्यामूलो सदा हृष्यः भाष्यामूलश्च मङ्गलम् ।
भाष्यामूलश्च संगारो भाष्यामूलश्च सौरतम् । यथा रथश्च
रथिनां गृहस्थाश्च तथा गृहम् । सारथिस्तु यथा तेषां

गृहस्थानां तथा प्रिया । सवैरङ्गप्रधाना च स्त्रीरत्ना
दुष्कुलादपि । सा गृहीता गृहस्थे नैवेत्ताह कमलो-
द्भवः । यथा जलं विना पद्मं पद्मं शोभां विना यथा ।
तथैव च गृहं शत्रुद गृहिणां गृहिणीं विना ।
ब्रह्मै० पु० प्र० ख० ५६ अ० । ‘तोषयेत् सततं
भाष्यां निधिवत् पाणिपीडिताः । तासां तदप्रा तु
कल्याणमकल्याणमतोऽन्यथा । सन्तुष्टो भाष्यया भर्ता
भर्ता भाष्यां तथैव च । याश्चिदपि कुले नित्यं कल्याणं
तत्र वै भ्रुवम् । यथा विरुद्रते स्वामी क्षीमाग्नमद-
दप्रा । असतीसङ्गमं कर्तुं सा स्यादेष्या भवान्तरे ।
इहापि लोकेऽवाच्यत्वमर्थमेष्यापि विवृति । न च प्रित-
कुलं स्वामिकुलं तस्याः प्रमोदते । विरुध्यमाने पत्नी यत्
सपत्न्या वा प्रवर्तते । स्वतीव दुःखं भवति तदकल्याणा
लक्ष्योः’ कालिकापु० २० अ० ।

भाष्याटि पु० भाष्यां तद्दानमटति षट् षष् चप० स० ।
अन्यस्यै स्वभाष्यादानार्थं गन्तरि तिका ।

भाष्याटिक पु० भाष्यया काटो गतिः प्रयोजनमङ्ग ठक् ।
१ स्त्रीजिते २ हरिणभेदे च मेदि० ।

भाष्यास् पु० भाष्यं भाष्यं सृजति षट् चप० । १ गैरभेदे
२ हरिणभेदे । भाष्यां परभाष्यामृजति षट् चप० ।
१ श्रुतियोगेन परभाष्यागामिनि च मेदि० ।

भाष्यावृत्त पु० भाष्येव प्रियत्वात् । हृत्तो यस्य पतङ्गे
राजनि० । [अदृष्टभाष्ये के

भाष्यादि पु० कटा भाष्यां येन आहिता वा परनिजातः ।।
भाल न० भा-लच् । ललाटे भ्रुवोरुर्ध्वभागे २ तमसि मेदि० ।
भालकृत् पु० गोतप्रवरभिभेदे प्रवराध्यायः ।

भालचन्द्र पु० भाले चन्द्रोऽस्य । १ शिवे २ गणेशे ३ दुर्गायां स्त्री
भालदर्शनं न० भाले दृश्यते कर्मणि लुट् । १ सिद्धिरे शब्दच०
भाले दर्शनं नेत्रमस्य । २ कपाजलोचने महादेवे ।

भालदृग् पु० भाले दृगस्य । त्रिनयने महादेवे हेमच० ।
भालनेत्र पु० भाले नेत्रमस्य । १ शिवे । भाललोचनादयोऽप्यत्र ।
२ त्रिनयनायां दुर्गायां स्त्री ।

भालाङ्ग पु० भालस्येवाङ्गो यस्य । भाले यङ्गो यस्य वा । १ शक-
भेदे २ करपत्रेऽङ्गे (करात्) ३ रोहितमत्स्ये महालक्ष्मण-
विशेष ललाटचिह्नयुक्ते ४ पुरुषभेदे ५ शिवे ६ कर्कशे च
मेदि० । [चञ्चलक० ।

भालु पु० भृगुगति रोगान् भृ उदसने जुष् रथ्य लः । आदिचे
भालु(लु)क पु० स्त्री० भु-मन्-सवरोधे एक एक वा । जना-